

ÚT HEIMURIN

Spádómur Jesaja

Á ørnaveingjum heimaftur til Ísrael

Í hesum dögum eru 50.000 jóðar komnir aftur til Ísrael — hetta eru teir, sum longu meðan drottningin av Saba sat við ræði, flýddu úr landi sínum.

Og í hesum sambandi kann so nevast, at ein sjáldsom fólkaflýting er farin fram á okkara dögum — og komin at enda.

Frá landsbygdum í Yemen eru umleið 50.000 jóðar, teir sum í meira enn 2000 ár hava búð í Arabíu, komnir aftur til Ísrael. Teir eru komnir flogvegis — og harvið er ein bíbilskur spádómur gingin út.

Hesir 50.000 heimaftur komnu hava sum vantrúgvandi verið forfylgdir í Yemen. Longu tá nýggja Ísrael varð sett á stovn, fóru teir teir tann langa vegin aftur til heim land sitt, har fleiri komu aftaná at hava ferðast í vikur og mánaðar gjøgnum oyðmørkinar — og náddu so til Aden.

Men heimferðin var ikki altíð tespulig, minni enn so — ymenittitar rendu og gjørdu ónáðir á annan hátt, sjúka legðast á, tuberklar, malaría, tráðom og fleiri aðrar sjúkur gjørdur heimferðina drúga og ofta svára. Og síðan stóð flóttarleiðin fyrri teimum, har tey mangan máttu bíða í mánaðar, ikki var tó tá sjáldan at tuberklamir eisini gjørdur sína niðurbrotandi vitjan. Hetta fólkið,

sum í farnu 2000 árinu ongatið hevði kent til hesa sjúku, kom nú at fáa hana, áftaná heimkomuna til móðurlandið.

Tað var longu í árinum 586 f. kr. — meðan drottningin av Saba sat við ræði — at teir fyrstu jóðar komu til Yemen.

Teirra túsundára langa útleid í á fjarum búplássum — langt frá øðrum fólki — hevur ført við sær, at hesir jóðar ikki hava blandað stórvægis blóð við onnur fólkaslag — teir eru tí teir veruligu jóðarnir, verður sagt í Ísrael í dag.

Yemittisku jóðarnir eru høgt í metum. Framúr dugnalgir listamenn og handverkarar — í Tel-Aviv bera sýnsluggarnir í handlunum prógv um teirra dugnaskap. Heimferðin av hesum 50.000 »verulig« jóðum frá Aden hevur havt heitið »Operation Eagle-Wing«.

Sum tað stendur í Jesaja, gav Jehovah lyfti um at flyta teir ymenittisku jóðarnar aftur til land teirra á »ørnaveingjum«.

Og ørnaveingirnir vóru ísraeltisku flogfjørini.

Noen bøker om norsk arbeiderrørslé

Vi har í ára som er gått siden krigen fått mange bøker her i Norge som gir et verdifullt historisk stoff til forståelsen om Arbeiderklassens voksende innflytelse. Fra tusener av mennesksplasser og det gryende industriproletariat, i fæle slumkvartaler med skrikende nød, prostitusjon og den verste elendighet uten utiltrekkelig ernæring og stor barnedødelighet har det arbeidende folk no kommet til heder og verdighet i sine egne heimer i by og bygd.

Aksel Zachariassen heter den

mannen som står bak to bøker av stor historisk verdi: Den ene heter »Fra Thrane til Trammek« og Oslo Arbeidersamfunns historie gjennom 100 år — På Forpost. — Den første boka ble fullstendig revet bort i et opplag på 10 000 og det er blitt nødvendig med annet opplag. Boka er billig så den kan bli alle manns eie.

Så noen ord om forfatteren. Aksel Zachariassen har vært og er en drivende kraft innen vårt opplysningsarbeide. Han har vært ett med kampen for arbeidernes frammarsj her i Norge. Han har vært som Redaktør for våre partiaviser i Halden og Kongsvinger og drevet begge aviserne hårdt opp. Som pressesjef har han skaffet seg kunnskap om alt som skjer rundt omkring seg og han makter både å føre muntlig og skriftlig tale om alt som rører seg i samfunnet. Da særlig innen arbeiderrørsla. Etter et par år som Sosialassj ved vår Ambassade i London kom han tilbake som sjefsekretær for Arbeidernes Opplysningsforbund i Oslo. Her fra har han uttallige ganger reist landet rundt.

For ett par år siden trakk han seg tilbake fra AOF for å ofre seg fullt og helt i sin oppgave å lage en bok om Oslo Arbeidersamfunns historie gjennom 100 år. Og det ble et verk på nesten 600 sider basert på utmerkte granskingsarbeide og nitide studier. Arbeidet har krav på interesse og så langt utover landets grenser.

»På Forpost« er en fin tittel på en slik bok. Den gir et klart bilde og oversyn av tider som ikke akkurat var så muntre og glade som no til dags. Den forteller om dag-til-daglivet slik det var før og om sult, nød og sjukdommens herjinger sån det var da Oslo enno hete Kristiania. Hva har ikke Oslo Arbeidersamfunn gjort for å peke på en lang rekke av positive, aktuelle saker og verdifulle gjøremål som er gjennomført i disse hundre åra. Og hvilken rekke av framrakende menn og kvinner har stått på Samfunnets tallestol. Ja, det blir uråd å nevne alle her.

Hele samfunnsstrukturen i Norge har jo endret seg så totalt at det som skjedde i hovedstaden gir oss et speilbilde av alt som er hendt ute i landet.

(Framhald á 4. síðu.)

Tað segðist at grundbróta

á seinasta fliggjarnevndarfundi, Nevnduiki hoyrdust og faldust sum jarðskjálvti, so tað var mikið mirakul, at borðplátan ikki fór í spónir. Tað vóru okkara atfinningar at teirri óregluliga mannagongdini við byggingini av tí nýggja »Smirle«, sum fekk sleipstøðstjóran at fara »amokke og lova steyning og sakarmál. Men hann fekk til svar, at tað kund: ikki henti beiri fyrri at lyst málið, enn um hann tordi at stevnt.

Tað, sum vit her søgdu um Smirlamálið, og sum javnaðarflokkens formaður greiddi frá í eini talu síni undir orðaskiftinum um landsstýrismannamálini, var ein atfinning at.

1) at landstýrið havnaði tí norska tilboðnum at byggja ein »Smirle« uppá 158 fótur við eini æðladari ferð upp til 16 mil til ein kostnaðar uppá 4,3 mill. kr. meðan tað tók ein »Smirle«, ið er 12 fótur styttri, og sum einans gongur 13/14 mil. Henda avgerð landstýrisins var so mikið harmilgari sum, at hesin 12 fótur minni »Smirle« við tveimum milum minni ferð kostar um hálva millión meir enn hin stóri »Smirline« tá ið vit taka tað við, sum menn siga, at landkassin verður at koma at gjalda Skála Skipsmiðju fyrri skitsutekning og sum viðurgjald fyrri ringa »slitasjónarviðgerð«.

2) at landsstýrið var »farið so óregluliga fram, at tað tók sum gjaldug eitt tilboð frá Tórshavnar Skipsmiðju, sum veruliga var hálvt, og at tað gav hesum tilboðsgovara loyvi til aftaná, at tilboðini

vóru opnað, og hitt samlaða fullgiggjaða tilboði frá konkurrentinum var verið almannakent — at koma við uppskoyttisilboði uppá tær lutir sum maskinur o.a., ið ikki var tikið við við fyrstu atlogu.

3) at tann eini tilboðsgevarin Kjartan Mohr, stjóri, sum í hesum máli so avgjört var »inhabilitur«, sag á fundinum, sum viðgjørdi tilboðini — sat og »domineraði«.

Tað er ikki bara óvanligt og óregluligt, at ein tilboðsgevari fær loyvi at byta sína tilboðsgevan í tvínnar atlogur. Ta fyrstu tá ið kappingartilboðini skulu koma fram fyrri at verða opnað til ásett-ann dag og sum ikki innihelt meiri enn stiva helvína av tí sum skuldi gevast tilboð uppá opnað við hinari »slakari helvtini sum ikki kom við í fyrstu atlogu.

Henda mannagongd kund: bara vera havd fyrri, at tann eini ávisi tilboðsgevarin, Kjartan Mohr ella Tórshavnar skipsmiðja, skuldi ið hvussu so viki og vend: fáa »Smirle« at gerta. Tá ið hann vísti ta samlaða hæddina á hinum tilboðnum var tað hin lættasta og sjálgjavnasta sak av vörðini at leggja tilboðið uppá lutirnar, ið ikki vóru komnir við fyrstu ferð, so lágt, at tað samlaða tilboðið kom at liggja undir tilboðsheddini hjá konkurrentinum.

Hvør er hann, ið ikki dugir at gita, hvi landsstýrið bar seg so óregluliga at?

PANTIFÚTAR

Tvey pantifútasker á gjaldstovu eru leys at søkja. Maður í góðum aldri, ikki undir 25 ár, og við góðum skúla-kunneika hevur fyrimun.

Løn sambært sáttmála fyrri skrivstovufólk § 3 e: Skrivstovu-fulltrúar, 1 lötun; er byrjunarløn 1,764 kr, um mð.

Skrivlig umsókn við upplýsing um próvtøku og møgulum viðmælum verður at senda

FØROYA GJALDSTOVU, Tórshavn.

Okkara BANKI?

SJÓVINNUBANKIN!

VIT SETA PENING INN
TIL EGIN HÚS

K. Í. váttar

at greinin í Norðlýsinum tann 19-6-1964 við yvirskrift: Í. S. F. sprongt, einki samband hevur við KLAKKSVÍKAR ÍTRÓTTARFELAG.

Nevndin

SKRIVSTOVUFÓLK

2 skrivstovufólk og 1 næmingur kunnu fáa starv á skattadeildini í Tinganesi.

Løn sambært sáttmála millum landstýrið og Starvsmannafelagið.

Hondskrivað umsókn við prógvum og viðmælum verður at senda.

FØROYA GJALDSTOVU, Tórshavn.

TIT UNGU

sum eru í vinnu, farið væl um peningin

Tey flestu av tykkum koma einaferð at seta búgv og møguliga at taka lut í vinnuligum fyrirkomum. Tað gerst best við at seta peningin inn í sparikassa.

Sparikassarnir eru til reiðar at veita lán við lagaligum treytum. Og sjálvandi, jú meira pening ein hevur innistandandi í sparikassa, tess størri eru lánmøguleikarnir.

FØROYA SPARIKASSI NORÐOYA SPARIKASSI
SUÐUROYAR SPARIKASSI